

د مور

لیکوال: داکټر معمار حشمت الله اتمر
بېخلیک: د کتاب پېژندنې د مرکز له خوا

Ketabton.com

د مور وژونکی (قاتل)

ليکي پوهه:

سرليک: د مور وژونکی (قاتل)

ليکوال: ډاکټر معمار حشمت الله و، اتمر و،

اېډيټور:

د پڅېښتې ډيزان: ډاکټر معمار حشمت الله و، اتمر و،

خپرنډوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: مياشت - کب / کال ۱۴۰۴

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرنډوی سره خوندي دي، بې اخځ
بنووني ترې د گټې اخيستنې اجازه نه شته.

د مور وژونکي (قاتل)

لړليک

چوپړی

سرليک

۱. پڅښتنی.....
۲. بسم الله الرحمن الرحيم.....
۳. انا لله و انا اليه راجعون.....
۴. ليکي پوهه:.....
۵. لړليک.....
۶. تران (پيل، شروع، بريد).....
۸. د يادښتونو له پاره:.....
۹. نانډوله (ناول، کيسه يا داستان).....
۵۴. د چاپ شويو کتابونو لېست.....
۵۸. د کار لاندې کتابونو لېست.....
۵۹. د امکان او وخت په صورت کې.....
۶۰. د پڅښتنی څټ.....

د مور وژونکي (قاتل)

تران (پيل، شروع، بريد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بي پايه ستاينه او بي حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود ماني او کاینات يې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيدايښت يوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجوديت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسيدو جوهر په يوه والي کې د اعتراف، تباهي او بي وسي يوه له لوړو وسيلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل مي و غوښتل يوه بل حقيقي داستان يا ناول چې کيسه يې په هېواد کې د ننه، د لغمان ولايت په الينگار ولسوالۍ کې تېره شوي ده، د خپلو کتابونو مينوالو او لوستونکو سره گډه (شريکه) کړم.

زما د کتابونو مېنه وال يوازي معماران او انجينران نه دي، نه بايد اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کې توپير راوړم چې د هرې ځانگړې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چې ليکنې مي توپير و لري او هم به مي مېنه وال ډېر شي.

د مور وژونکی (قاتل)

.....

پاکه ربه!

ز مور له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو مور له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. ز مور سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نڅښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپيڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

يادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هېله کېږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره گډ (شریکه) کړی.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

د مور وژونکي (قاتل)

د يادښتونو له پاره:

- ۱-
- ۲-
- ۳-
- ۴-
- ۵-
- ۶-
- ۷-
- ۸-
- ۹-
- ۱۰-

د مور وژونکي (قاتل)

نانډوله (ناول، کیسه یا داستان)

تنها دېرش کاله پخوا د لغمان ولايت د الينگار په ولسوالۍ په يوې متوسطه او دينداره کورنۍ کې سترگې دې نړۍ ته خلاصې کړې.

پلار يې تر دولسم ټولگي پورې زده کړې کړې وې او د پخواني حکومت، لوی افسر و.

مور يې، بې زده کړې وه.

هغه څلور خويندې او دوې وروڼه درلودل او دا د کور نازولی زوی او په خپل پلار، ډېر گران هم و.

په کوشنيوالي کې يې ډېر نامنونی (شوځ) و، تل به، يواځې گرځېده، نو ځکه په خپلې کورنۍ او د باندې خلکو به ورته، تنها ويل.

د هغه اصلی نوم په کوشنيوالي کې، فيروز و.

مگر د وخت په تېرېدو سره، تنها باندې واوښت.

هم په کور او هم د باندې به خلکو، ورته تنها ويل.

تنها به، ورځ تر بلې لوېده.

پلار به يې هغه، جومات ته لېږه تر څو ديني زده کړې وکړي.

هغه خپل سبق د الف، بي، تي نه، پيل کړ.

بيا وروسته يې د قرآنکريم زده کړې، پيل کړې.

پلار يې نه شو کولای، قرآنکريم په سمه توگه ولولي.

د مور وژونکي (قاتل)

نو ځکه يې پر ځامنو او لورگانو کوښښ کوه، تر څو پر هغوی، ديني زده کړې وکړي.

د هغوی کور جومات ته هم، نږدې و.

د هغه پلار به د جومات له امام نه پوښتنې کوي، چې زامن او کوشني لورگاني يې په سبقونو کې څنگه دي؟

خپله به يې هم لمونځ په جمع کوه او زامنو ته به يې هم نصيحت کوه تر څو لمونځ په جمع ادا کړي.

کوم وخت چې به د هغه زامن لمانځه ته، نه راتلل، ملا صيب به د هغه پلار ته شکايت هم کوه.

پلار به يې پر خپلو زامنو، غصه کېده.

بيا به يې، هغوی ته ويل:

تاسو بايد لمونځ په جمع وکړئ.

که نه، بيا ملا صيب ما ته وايي.

زه به ستاسو سره، کار ولرم.

کله به يې زامنو، خپل پلار ته، ويل:

مونږ سهار، ښوونځي ته، ځو.

پلار به يې ويل:

تاسو خو د ورځي ښوونځي ته ځئ، لمونځ خو د ښوونځي په وخت کې، نه دی.

د مور وژونکي (قاتل)

هسي پلمې (بهانې) مه کوي.

تنها خورا لوی او د بنوونځي شو.

لمړنۍ بنوونځۍ، د هغوی کور ته، څه ناڅه نږدې و.

پلار يې هغه په بنوونځي کې ګډ (شامل) کړ.

هغه د بنوونځي سره مينه درلوده او په سبقونو کې به يې ډېر زيار او کوبښن کوه.

هغه لمړی ټولګی په برياليتوب سره، تر سره کړ او دوېم ټولګي ته، لاړ.

د کوشنيوالي نه، هغه د پلاستيکي سلاح لکه:

توپانچې، ټوپک سره مينه درلوده.

په اخرونو کې به يې اخريزي (عيدانې) ټولوي او پر پيسو به يې توپانچې او ټوپک اخيستل او د کلي نورو ماشومانو سره به يې لوبې کوي.

اوسني، د لوبو توپانچې او ټوپک هم د پخوا په پير (وخت) نه دي او کېدای شي ماشومان يوه او بل پرې و ولي او ژوبل يې هم کړي.

په يوه کوشني اختر کې، هغه سهار وختی له خوبه پاڅېد.

د اختر لمونځ نه وروسته، خپلې مور نه يې څه پيسې واخيستي او د کلي هټۍ ته، لاړ.

تنها پر پيسو يوه ټوپک وپېره (واخيست، و نيو).

د مور وژونکی (قاتل)

د ټوپک سره پلاستيکي ساچمې هم وې.

وروسته بېرته کور ته روان شو.

په لاره کې د کلي الکانو ورته پام شو او د هغه نه يې پوښتنه وکړه:

دا بنکلی ټوپک دې چېرته واخيست؟

تنها خواب ورکړ:

د کلي په هټۍ کې.

الکانو بيا وپوښتل:

په څو افغانۍ دې واخيست؟

تنها وويل:

په سل افغانۍ مې واخيست.

په دې وخت کې يوه الک تنها ته، و ويل:

کېدای شي، ويې گورم؟

تنها ټوپک هغه ته ورکړ.

بې له دې نه چې له تنها نه پوښتنه وکړي، يوه الک خوا يې خوله ونيوه او پر ماښي يې گوته، کش کړه.

په دې وخت کې ساچمه د ټوپک نه و وته او د الک پر مخ کلکه، ولگېده.

د الک مخ سور او په ژړا شو.

د مور وژونکي (قاتل)

بيا په منډو کور ته لاړ.

کيسه يې په لنډه توگه خپلې مور ته وکړه.

د الک مور په غصه، کوڅې ته را و وته.

بيا پر الکانو يې، غږ کړ:

توپکي، څوک دی؟

تنها و ويل:

توپک زما دی.

خو ما پرې ډز، نه ده کړی.

په دې وخت کې کوم ماشوم چې توپک يې کتلو د پاره د تنها نه اخیستی و، له ډاره و تېښتېد.

بيا الکانو د هغه پسي منډې کړې.

تنها پر خپل ځای ولاړ او توپک يې په لاس کې وه.

الک مور پوی شوه چې د تنها گناه (خطا) نه ده.

بيا يې هغه ته و ويل:

گوره!

زما د زوی مخ تک سور دی، که دا ساچمه يې پر سترگې لگېدلې وای، سترگه يې لړنډېده.

تنها پر خپلې گناه پوی او د الک مور ته يې، و ويل:

د مور وژونکی (قاتل)

بنه شو، په خیر تېر شو.

زه هم پوی نه وم چې په ټوپک کې ساچمه شته.

بیا به داسې کار نه کوم.

د الک مور و ویل:

زه!

اوس لاړ شه!

بیا داسې کار، مه کوه.

تنها هم، کور ته لاړ.

د اختر ورځې یې په خپګیان سره، تېرې کړې.

څه وخت تېر شو.

هغه لمړنی ښوونځی په ښو شمېرو (نمرو) سره پای (سرتنه) ته ورساوه او په لېسې کې ګډ (شامل) شو.

په لېسې کې هم ډېر تکړه او خواریکښ و.

لېسه یې هم په ښو شمېرو تر سره یانې (یعنې) پای ته، ورسوه.

په سیمې کې کار او بار نه و.

هسې به وزگار (اوزگار) ګرځېده.

خلکو به هم، هغه پسې بې ځایه تبصرې، کوي.

د هغه مینه د کوچنیوالي نه، د ټوپک سره وه.

د مور وژونکی (قاتل)

څه موده وروسته هغه اړ شو تر څو، خپل پلار اومور نه اجازه واخلي او د څه وخت له پاره قرار دادي عسکر شي.

هم به څه پيسې وگټي او هم به بوخت (مصروفه) شي.

د دې له پاره چې هغه وزگار او اخوا دېخوا گرځېده، نو ځکه پلار او مور يې د هغه سره يوشو (موافق) شو او هغه ته يې د خير دعا ورکړه.

بيا يې د هغه نه وغوښتل ترڅو د خپل هېواد خدمت، مگر ورور وژنه، و نه کړي.

تنها لمړی کابل ښار ته راغی او په يوه تعليمي مرکز کې يې خپل نوم وليکه (ثبت) کړ.

بيا يې سپينې فورمې تر لاسه کړې.

هغه يې ډکې کړې.

وروسته د تصديکونو (تصديقونو) له پاره، خپلې ولسوالۍ ته وېوړې (يوړې).

الته يې تصديکونه (تصديقونه) خلاص او ضمانت کونکي يې هم و موند.

بيا څو وروځې وروسته يې فورمې بېرته، تعليمي مرکز ته وېوړې.

مسول کس د هغه نه فورمې واخيستې او نورې اړونده، دندې يې البته د هغه سره گډ، تر سره کړل.

بيا يې هغه څېره او د ټولي مشر ته ور وپېژاند.

د مور وژونکي (قاتل)

د هغه اعاشه او اباطه (درې وخته ډوډۍ او نور اړين شيان)، هم پيل شوه.

هغه الله، د درې مياشتو له پاره نظامي سبقونه او تعليم وکړ.

بيا هغه، د تعليمي مرکز نه، فارغ شو.

د عسکرو فراغت غونډې نه وروسته، عسکرو ویش پیل شو او هغه يې د زابل ولايت ته، د دندې ادا کولو له پاره، ور وپېژاند (معرفي) کړ.

هغه هم د نورو عسکرو سره يوه ځای، زابل ولايت لار او پر دندې يې پيل کړ.

تنها ډېر پوی او زړور ځوان و.

الله د عسکرو په منځ کې خورا مشهوره شو.

د قطعي مشر پام يې ځان ته راواړاوه.

هغه به هره دنده، په ښه توګه او برياليتوب سره، تر سره کوه.

هغه د قطعي پر مشر ډېر ګران شو.

کله نا کله به يې هغه خپلې کوتي (دفتر) ته غوښت او له هغه سره به يې مشورې کوي.

څه موده تېره شوه.

د قطعي مشر هغه ته يې د افسرېدو (صاحب منصب کېدو) وړانديز (پیشنهاد) وکړ.

د مور وژونکی (قاتل)

بیا هغه و ویل:

زه به په دې هکله د کورنۍ سره، خبرې وکړم.

زما پلار هم افسر دی.

بیا د قطعې مشر و ویل:

زه یقین لرم چې هغه یې، مني.

له یوې خوا ستا مینه د نظامي دندې سره ده او له بلې خوا ته پېر
هوښیار او زړه ور، یې.

هغه و ویل:

ته خو، رېښتیا وايي.

خو!

ښه به دا وي چې؛ د کورنۍ سره یې گډ (شریکه) کړم.

د قطعې مشر ومنه او هغه ته یې و ویل:

سمه ده!

کومه ستونزه نه شته.

ته، کورته تېلفون وکړه.

تگ خو هسې، اسانه کار نه دی.

هغه ومنه.

د مور وژونکی (قاتل)

بيا يې غورکۍ (تېلفون، موبایل) له جبهه راو ويست او کور ته يې
زنگ و واځه، لمړۍ يې خپلې مور سره، خبرې وکړې.

د مور زړه يې نه وه او تنها ته يې و ويل:

د عسکرۍ قرارداد دې چې خلاص شو، بيا قرارداد، مه کوه.

تنها و ويل:

بيا به، څه وکړم؟

اوس د عسکرۍ سره بلد شوی يم.

بيا مور يې و ويل:

ستا خوښه!

ته، تر مونږ ښه پوهېږې.

هسې زه، بې زده کړې يم.

بيا هغه د قطعي مشر کوټې (دفتر) ته لاړ، لمړۍ يې عسکرۍ تعظيم
وکړ.

د قطعي مشر و ويل:

څنگه شو؟

تنها و ويل:

کورنۍ مې، نه غواړي چې زه افسر شم.

بيا د قطعي مشر و ويل:

د مور وژونکي (قاتل)

ستا خوښه، څنگه ده؟

تنها و ويل:

زه خو په دې نظامي دندې کې، بلد شوی يم.

زه غواړم افسر شم.

د قطعي مشر، په خدا شو او ويې ويل:

ما هم دا سوچ کوه.

ته به، راضي شي.

ځکه ستا مينه د کوشنيوالي نه هم، د توپک سره وه.

په دې وخت کې، تنها وخنډل.

او ويې ويل:

په رېښتيا هم له کوچنيوالي نه، زما مينه د توپک او توپانچې سره وه.

بيا د قطعي مشر و ويل:

داسې ښکاري چې ته اوس، راضي يې؟

تنها و ويل:

هو!

د قطعي مشر، د هغه اسناد جوړ او مرکز ته يې ولېږل.

دوې مياشتې تېرې شوې.

د مور وژونکی (قاتل)

د هغه منظوري د افسر په توگه راغله.

بيا د قطعي مشر، هغه يې راوغوښت.

تنها هم د هغه دفتر ته نږدې شو.

دروازه يې وټکوه.

بيا دفتر ته، د ننه شو.

لمړۍ يې، نظامي تعظيم وکړ.

بيا د قطعي مشر، هغه ته د ناستي بلنه ورکړه.

هغه هم د قطعي مشر ته مخامخ پر څوکۍ، کښېناست.

د قطعي مشر هغه ته، مبارکي ورکړه.

بيا يې هغه ته مکتوب وښود.

تنها، ډېر خوشحاله شو.

قطعي د مشر نه يې، مننه وکړه.

بيا د قطعي مشر خپل دفتر آمر و غوښت او هغه ته يې دنده وسپاره

تر څو، هغه ته نوی دفتر جوړ او د غرمې ډوډۍ او ماسپښين د

لمانځه نه وروسته ټولو ته ور وپېژني.

زه به هم په غونډې کې لنډه وينا، د هغه د دندو، ښه اخلاقو او ښي

دندې تر سره رسوني، يادونه وکړم.

هغه و ويل:

د مور وژونکی (قاتل)

سمه ده!

غرمه او د غرمې ډوډۍ وخت شو.

ټولو ډوډۍ پر سر ناست او د دفتر امر طعام (ډوډۍ) خونې ته د ننه شو.

لمړۍ یې، ټولو ته سلام بیا یې و ویل:

د ماسپښین د لمانځه نه وروسته مونږ د څو دکیکو (دقیقو) له پاره غونډه لرو.

غونډه به ډېره، لنډه وي.

بیا د یوه بلوک، مشر پاڅېد او ویې ویل:

غونډه د څه په هکله ده؟

هغه و ویل:

تاسو سوچ او تشویش مه کوئ.

تاسو خو تنها پېژنئ؟

ټولو و ویل:

هو!

صیب!

مونږ یې په ټوله مانا (معنی) پېژنو.

هغه تکره، او زړور عسکر دی.

د مور وژونکی (قاتل)

بيا د دفتر امر و ويل:

هغه څو موده مخکې د افسر په توگه وړانديز (پېشنهاد) شوی و، اوس د هغه منظوري د افسر په توگه راغلي ده.

ننې غونډه هم، د هغه د افسرۍ په هکله ده.

عسکرو و ويل:

سمه ده!

صیب!

مونږ په غونډې کې، هرو مرو گډون کوو.

لمونځ په جمع ادا او کسانو د غونډې تالار ته، لاړل.

غونډه د قرآنکریم په څو آیتونو لوستلو، پیل شوه.

بيا د قطعي مشر لنډه وينا وکړه .

د دفتر امر هم د هغه لنډه پېژندنه (بيوگرافي) ولوسته.

بيا د قطعي معاون تر لنډې وينا وروسته لمړی يې هغه ته مبارکې و ويله او هغه يې د بلوک مشر په توگه وړ وپېژاند.

بيا يې د عسکرو وغوښتل تر څو د هغه سره، هر اړخيزه، مرسته وکړي.

غونډه د دعايي په لوستلوسره، پای ته، ورسېده.

تنها هم، لمړی د بلوک مشر بيا يې د کنډک مشر په توگه پر دندې وگمارل شو.

د مور وژونکی (قاتل)

.....

هغه به تل په دندو کې بريالی او هر ه دنده به يې، په چټکۍ سره، تر سره کوه.

هغه غښتلی ځوان او د سپورت سره يې هم، مينه درلوده.

هغه به سهار وختي له خوبه پاڅېده، لمړی به يې اودس بيا وروسته به جومات ته، د لمانځه د ادا کولو د پاره، ته.

بيا به يې منډې وهې او د سپورت ميدانونو ته به، ته.

وروسته به د چای څښلو ته، ته.

هغه به خپلې پيسې (تنخواوې) ټولوي او خپلې مور ته به يې ورکوي.

د هغې مور څه پيسې، ټولې کړې.

يوه ورځ چې هغه په رخصتۍ کور ته تللی و، مور يې ورته و ويل:

مونږ تا ته، يوه جلی ليدلې ده.

هغه خورا ښکلې او ځوانه ده.

ستا پام (نظر) په دې خبرې کې، څه دی؟

هغه و ويل:

اوس خو وخت ډېر دی.

مور يې و ويل:

په ژوند اعتبار نه شته!

ښه به دا وي چې تا ته گوژده، بيا واده وکړو.

د مور وژونکی (قاتل)

تنها سر تیت و اچوه او څه یې و نه ویل.
څو ورځې یې الله په سیمې کې تېرې کړې.
بیا رخصتي یې پوره شوه.
د شپې یې چندان خوب و نه کړ.
سهار وختي له خوبه پاڅېد.
اودس یې وکړ او د لمانځه د پاره جومات ته لاړ.
د لمانځه نه وروسته، بېرته کورته ستون شو.
مور یې چای، جوش (دم) کړی و.
لمړی یې دسترخوان اوار، بیا هغه ته یې د سهار چای پر دسترخوان
کېښود.
هغه چای وڅښه.
بیا یې د خپل ورور، خویندو، پلار او مور سره خدای پامانی وکړه.
د کوره د باندې او ولسوالۍ بازار ته، روان شو.
الله د ولایت موټرو ادې ته یې ځان و رساوه.
لمړی هغه د لغمان ولایت (مهتر لام بنار) ته، لاړ.
الله د کابل موټرو ادې ته لاړ.
هغه په موټر کې، کېښناست.
څه موده یې صبر وکړ، تر څو موټر ډک شي.

د مور وژونکی (قاتل)

موټر ډک او بیا د کابل پر لور یې، حرکت وکړ.
دوې گړۍ وروسته، هغه د نورو کسانو سره، کابل ښار ته ورسېد.
شپه یې کابل ښار، په یوه هوټل کې، وکړه.
بیا یې سوچ وکړ.
ځمکنی تگ خو، اسانه نه دی.
په لاره کې طالبان شته.
که د هغو په لاس لاړشم، بې مرغه مې، نه پرېږدي.
ښه به داوي، د ملگرو سره مشوره وکړم.
هغه خپل غورځی (ټېلفون، موبایل) پورته او خپل ملگرو ته یې
زنګ، و واه.
هغه د لارې ستونځې، د خپلو ملگرو سره ګډې (شریکه) کړې.
بیا یې د سیمې د یوه کس نه پوښتنه وکړه.
کولای شو، په موټر کې زابل ولایت ته لاړ شو؟
هغه و ویل:
ولا، سخته ده.
څه نه شم وېلای.
کله، هېڅ خبره نه وي او کله د تېرېدو امکان هم نه وي.
نور، ستا خپله خوښه!

د مور وژونکی (قاتل)

تنها و ویل:

مننه کوم.

که داسې وي، غوره لاره، اوایي (هوايي) لاره، ده.

بیا نورو ملگرو یې، و ویل:

لاره د ستونزو، ډکه ده.

په څو ځایونو کې طالبان سرک ته راوځي او تلاشي کوي.

عسکر او افسر یې چې په گوتو ورشي، بندی او یا وژني.

بیا تنها و ویل:

بنه به دا وي چې په الوتکه کې لار شو.

ملگرو یې و ویل:

دا خبره، غوره ده.

ټولو، و منه.

بیا سهار د الوتکې ټکټ په هکله آریانا هواي چلند نمایندګۍ ته لارل.

ملګري یې هم، الله راغلي وو.

ټولو الله، ټکټ وکړ (واخیست).

بیا هر څوک د وخت او شپو د تېرېدو له پاره، خپلو، خپلوانو او یا هم هوټلونو ته، لارل.

د مور وژونکی (قاتل)

الوتنه يې دوي ورځې وروسته وه.

تنها، دوي شپې په هوټل کې، وکړې.

بيا سهار وختی اوایې (هوايي) ډگر ته لاړ.

لمړی د ډگر ودانۍ (ترمینل) ته ننوت او الله يې څه موده انتظار وکړ،

نور ملگري يې هم ورسېدل.

وروسته الوتکه د کوم بل ولايت نه راغله او پر ځمکې کښېناسته.
بيا، د کندهار ولايت مسافرينو ته يې، د چمتو والي غږ وکړ.

مسافرو هم ځانونه، تيار(اماده) کړل.

څو دکيکې (دقيکې) وروسته غږ شو چې د کندهار ولايت مسافرو نه
په درنښت هيله کېږي چې، ځانونه الوتکې ته ورسوي او کوبښښ دې
وکړئ تر څو، څه يې په سالون کې، پاتې نه شي.

مسافرو هم خپلې کڅوړې او غوټې له ځانه سره الوتکې ته، پورته
او الله يې د سټيورديسو په لار ښونه، په مناسبو ځايونو کې،
کښنودې.

کسان، پر خپلو ځايونو، کښېناستل.

څو دکيکې وروسته الوتکه او (هوا) ته واولوته (پورته، اوچته شوه).

بيا پاو کم يوه گړۍ وروسته کندهار ولايت ته ورسېده او الله په اوایې
(هوايي) ډگر کې ښکته شوه.

د مور وژونکي (قاتل)

مسافر د الوتکې څخه راکوز او د اوایي (هوايي) ډگر ودانۍ (ترمینل) ته د ننه شوو.

ځینو خپل لوی بکسونه د ترمینل نه واخیستل او ځینو نورو چې لوی بکسونه یې نه درلودل او یواځې کوشنۍ کڅوړې او غوټې یې درلودې، له ځانه سره یې له الوتکې نه کوڅې کړې او ودانۍ (ترمینل) ته ننوتل.

بیا د هغه ځای نه کسان و وتل او په خپلو موخو پسې لاړل.

تنها هم د خپلو ملگرو سره د ودانۍ نه د باندې او لوی سړک خوا کې، ودرېدل.

بیا یې یوه موټر ترخپلې قطعې پورې کرایه (درېست) و نیو او لاړل. په لاره کې پر هغوی د نا پېژندو (نا معلومو) کسانو له خوا ډزې هم وشوې.

مگر تنها چلونکي ته و ویل:

لار وهه!

موټر مه دروه.

د موټر تاوان دې زه درکوم.

چلونکي هم د دې پښې خپلې او د دې یې قرض او له ځایه یې ځان و باسه او د تنها او د هغه انډیوالانو ژوند یې وژ غوره.

هغوی خپلې قطعې ته ورسېدل.

په نظام قراول کې یې موټر ودراره.

د مور وژونکی (قاتل)

بيا تنها له موټره نه کوز او د نظام قراول مشر ته يې و ويل:
لويه دروازه (گېټ) خلاص کړه، زمونږ سره کڅوړې او غوټې هم
شته.

مونږ ډېر ستومانه او پر مونږ، ېزې هم شوې دي.

په پښو کې مو دمه (شيمه) نه شته.

د نظام قراول مشر و ويل:

بېگانه خو به په موټر کې نه وي؟

تنها و ويل:

نه!

ټول خپل کسان او زه يې ضمانت کوم.

بيا د نظام قراول مشر، موټر تلاشی او وروسته يې، ورته اجازه
ورکړه چې قطعي ته ننوځي.

موټر قطعي ته ننوت.

لږ ځنډ وروسته د کنډک ودانۍ تر څنگ ودرېد.

تنها او نور کسان له موټر نه کوز او خپلې کڅوړې او غوټې يې
ترې بنکته کړې.

بيا يې چلونکی ته، منل شوې پيښې ورکړې او تنها د هغه سره تر
نظام قراول پورې بېرته ملتيا وکړه.

د مور وژونکې (قاتل)

.....

کله چې موټر نظام قراول ته ورسېد، د نظام قراول مشر بیا هغه موټر تلاشي او ورسته د اطمینان څخه، هغه ته یې د وتو اجازه ورکړه.

موټر په خپلې مخې پسې لاړ.

تنها هم خپل کنډک ته، بیاډه ستون شو.

کال تېر شو؛

بیا وروسته تنها خپله کلنۍ رخصتي واخیسته او خپلې سیمې (لغمان) ته، لاړ.

الته مور یې ورته د کوژدې تیاری نیولی و.

هغه شپه په کور کې، وکړه.

سبا مور او پلار یې د هغه د خسر او خواښې سره ولیدل او د تنها د راتگ زېږی یې پر هغو، وکړ.

بیا د بل سبا له پاره یې، د هغه د کوژدې وخت وټاکه.

د تنها خسرگنۍ هم راځي (موافقه وکړه) شو.

هغوی بېرته، کور ته ستانه شو.

د کلي ځوانان یې را وغوښتل او هر کس ته یې، دندې ورکړې.

د کوژدې ټول خوراکی شيان تر مابښامه واخیستل شو او کور ته ورسېدل.

بیا یې د کوژدې رقي (رقي) وليکي.

د مور وژونکی (قاتل)

سها و خټې يې پر وېش پيل کړ.

لرې مېلمنو ته يې په غورکي (ټېلفون، موبایل) کې پيغامونه او زنگونه و وهل.

ورځ تېره شوه.

هغوی څو تنه (کسه) تکره آشپزان هم پيدا او د هغوی سره يې د پخلي په اړه خبرې وکړې.

هغوی تنها د پلار سره په اوجورې هم جوړ راغلل او له هغوی نه يې غوښتنه وکړه چې سبا وختي د تنها کور ته راشئ.

هغوی ومنه.

بيا يې تنها د پلار نه وپوښتل:

دېگي، کاسي او نور شيان حاضر دي؟

د تنها پلار وويل:

نه!

تاسو مونږ ته لېسټ راکړئ، زه به يې کراکرايي ته، فرماېنټ ورکړم.

بيا اشپزانو تنها د پلار نه وپوښتل:

څو کسان مو را بللي دي.

هغه وويل:

د پنځه سو کسانو په شاو خوا کې.

د مور وژونکی (قاتل)

بيا يوه آشپز و ويل:

کاغذ لري؟

د تنها پلار هغه ته، کاغذ ورکړ.

بيا آشپز و ويل:

کلم (قلم) دې هم، راکړه.

د تنها پلار، هغه ته کلم (قلم) هم ورکړ.

هغه هم لېست جوړ او بيا يې د تنها پلار ته ورکړ او هغه ته يې و ويل:

همدا اوس، کراکړايي ته لار او خپل لېست، ورکړه.

سبا د سهار لمانځه نه وروسته، الله لار او ټول وسايل کور ته يوسه.

مونږ به هم د چای نه مخکي ځانونه ورسو او پر پخلي به پيل کړو.

هغه و ويل:

سمه ده!

آشپزان په خپلي مخي او د تنها پلار هم، کور ته لار.

د تنها پلار بڼځو ته دنده وسپاره تر څو وريژي (وريجي) پاکي او بيا وروسته يې په لويو لوبڼو (تشتونو) کي خيشتي (لمدې) کړي.

دا کار تر سره شو او شپه ورسېده.

ټول د وخته بیده او سهار وختي له خوبه پاڅېدل.

د مور وژونکی (قاتل)

لمړی يې اودسونه او بيا يې لمنځونه، ادا کړل.
بنځو اوبه، په لویو چایجوشونو کې واچوې او هغه يې پر نغريو،
کېښودل.

په دې وخت کې د تنها پلار کراکرایي هتې ته، لاړ.
کس د ورايه (دمخکې نه) د هغه د لېسټ سره لوبښي او دېگي د هتې
مخې ته، ايځنې ول.

يوه زرنج موټر سایکل چې د هتې پورې اړوند و، هم درېدلې و.

د تنها پلار هتې ته نږدې او کس ته يې سلام و رکړ.

کس هم د تنها پلار سلام ته، وعلیکم و ويل.

بيا يې د تنها پلار ته و ويل:

ته کوم موټر د لوبښو او دېگيو د پاره لرې؟

هغه و ويل:

نه!

بيا کس و ويل:

د زرنج خاوند سره د وړلو او راوړلو خبره وکړه!

بيا به ټول په شريکه سره لوبښي او دېگي، بار کړو.

د تنها پلار د زرنج پر خاوند غږ کړ.

د زرنج خاوند نږدې شو او ويې ويل:

د مور وژونکی (قاتل)

امر کوه صیب!

د تنها پلار و ویل:

دغه لوبښي او ډېگي زمونږ تر کوره به، په څو وېسۍ او راوړۍ؟

هغه د تنها پلار نه د پټې پوښتنه وکړه.

د تنها پلار، هغه ته پته ورکړه.

د زرنج خاوند و ویل:

هو!

پته مې لیدلې ده.

بیا یې په بیو جوړ نه راتلل.

وروسته کس د دواړو تر منځ، جوړه وکړه.

دواړو د کس خبره ومنه او د لوبښو او ډېگیو پر بارولو یې، پیل کړ.

ټول د اړتیا شیان یې په زرنج کې بار او د تنها پلار هم د زرنج خاوند تر خوا کښېناست.

نیمه گړۍ وروسته، هغوی د تنها کور ته ورسېدل.

زرنج یې د پخلي ځای ته د ننه او لوبښي یې ترې کوز (ښکته) کړل.

بیا یې زرنج یوې خوا ودراره.

په دې وخت کې چای جوش (دم) شوی و.

تېغر اوار او ټول سره راټول شوو.

د مور وژونکی (قاتل)

د سهار چای په څښلو يې، پيل کړ.
چای نه وروسته، بيا دندې و وېشل شوې.
هر چا به خپلې دندې، په چټکۍ سره پر مخ وړې.
بلل شويو کسان هم ډله، ډله پر رسېدو، پيل کړ.
د چاه سره به ښځې او ماشومان هم وو.
څوک به په موټر او څوک به په پښو را روان وو.
غرمه نږدې او د ډوډۍ وېش پيل شو.
آشپزانو خوندوره ډوډۍ تياره کړې وه.
لمړۍ يې نارينوو بيا يې ښځو ته ډوډۍ و وېشه.
د ډوډۍ وېش خلاص او خلکو جوگه، جوگه (ډله، ډله) په وتلو، پيل کړ.
د ماسپښين د لمانځه نه وروسته اشپزانو لوبښي او دېگي پرېمنځل.
د کراکرايي لوبښي او دېگي يې يوې خوا او د کور او کليوالو لوبښي او دېگي يې بلې خوا، کېښودل.
بيا د تنها پلار ور نږدې شو.
د کرا کرايي لوبښي او دېگي يې د لېست سره پرته کړل.
ټول شيان، پوره وو.
بيا يې د ځوانانو نه مرسته واخيسته.

د مور وژونکی (قاتل)

د کراکرایي لوبښي او دېگې يې په زرنج کې، بېرته بار کړل.
بيا يې خپل زوی ته، و ويل:
زه د کراکرایي لوبښي او دېگې بېرته وړم.
ته هم د لېسټ سره سم د گاونډيانو او خپل کور لوبښي او دېگې بېرته ورکړه.
تنها و ويل:
سمه ده، پلاره!
زه به دا کار وکړم.
پلار يې د زرنج خاوند سره سپور شو.
بيا يې د کراکرایي هټې خوا، روان شوو.
تنها هم خپله دنده تر سره کړه.
د خوشحالي ورځ تېره شوه.
تنها د څو ورځو له پاره، الله په خپل کور کې، پاتې شو.
بيا وروسته د تل په شان، لمړی کابل، بيا زابل ته لاړ.
الله به، په دندو بوخت او هرې ليکې (جبهې) ته، ته.
کال پوره شو.
بيا مور يې هغه ته زنگ و واه.
هغه په ليکه کې و.

د مور وژونکی (قاتل)

د غورکي (تېلفون، موبایل) غږ ته يې پام نه و.

مور يې وارخطا، شوه.

هغې سوچ وکړ چې پر تنها څه پېښه شوې ده.

بيا يې خپل مېړه ته غږ او و يې ويل:

د تنها غورکي ته زنگ ورځي خو غورکي، نه پورته کوي.

هغه بيا د خپل غورکي (تېلفون، موبایل) نه زنگ و واhe، په رېښتيا هم زنگ تېرېده مگر هغه غورکي نه پورته کوه.

دواړه وارخطا شوو.

ورځ ټوله په سوچ کې تېره شوه او ماښام شو.

تنها هم کله چې په ليکه کې چوپتيا شوه، خپل غورکي (تېلفون، موبایل) يې له چانتي نه راووبست او ويې کتل چې له کور نه، هغه ته زنگونه، راغلي دي.

ژر يې خپلې مور ته، زنگ و واhe.

مور يې غورکي (تېلفون، موبایل) پورته او ويې ويل:

الو!

څوک خبرې کوي؟

تنها و ويل:

زه يم مورې!

د مور وژونکی (قاتل)

تنها!

مور يې خوشحاله شوه او ويې ويل:

د سهار رايسته (خوا)، تا ته، زنگونه وهو، ستا درک نه و.

هغه و ويل:

زه په ليکه کې، وم.

د غورکي غږ، نه اورېدل کېده.

بيا مور يې و ويل:

بنه خويي؟

تنها و ويل:

د خدای فضل دی.

تر اوسه، بنه یم.

بيا مور يې زياته (ډېره) کړه:

زه ستا د خسر کور ته تللي وم.

هغو، و پوښتل:

څه وخت به واده کوي.

ما ورته و ويل:

زه غورام لمړی د تنها سره خبرې وکړم، بيا به تا ته خبر در کړم.

د مور وژونکي (قاتل)

هغوی هم و منه.

بنه شو چې د ستا غږ مې واورېد، ستا اند (نظر) په دې برخه کې څه دی؟

هغه و ویل:

د پلار سره مې د هغه کور ته، د پرېکون له پاره، لاړه شه.

ټولې اړینې موضوعګانې فیصله، بیا ماته، احوال راکړه، تر څو د شل شپو، رخصت واخلم.

مور یې و ویل:

سمه ده!

څو ورځې وروسته د تنها مور، پلار، تره او د کلي ملا امام د تنها خسر کور ته، د پرېکون له پاره، لاړل.

وروسته له خبرو او اترو، یوې پایلې ته ورسېدل.

بیا مور یې د تنها سره د واده د وخت ټاکلو په هکله مشوره وکړه.

تنها و ویل:

زه لمړی غورام د خپل کومندان (قومندان) سره د رخصتۍ په هکله و غږېږم، پایله به یې تاسو ته په غورکي کې، و وایم.

دوې ورځې تېرې شوې.

تنها د خپل کومندان (قومندان) نه د شل شپو رخصت، واخیست.

بیا یې خپلې مور ته زنگ و واهه.

د مور وژونکی (قاتل)

مور يې د سلام و عليك او و عليك سلام نه وروسته، وپوښتل:

رخصت دې څنگه شو؟

تنها و ويل:

ما خو رخصت واخيست.

بيا يې و پوښتل:

کله به راوړسېږي؟

هغه و ويل:

دوې ورځې، وروسته.

مور يې خوشحاله شوه او ويې ويل:

زه به ستا دراتگ خبر، ستا پلار ته ورکړم.

هغه به موضوع ستا د خسر سره گډه (شريکه) کړي.

ورسته به د واده ورځ وټاکو.

هغه و ويل:

سمه ده!

بيا يې د مور سره په غوږکي کې، خدای پاماني وکړه.

ورځ تېره بيا هغه لمړی کندهار او وروسته په الوتکه کې، کابل ته

راغی او مازیگر په موټرو کې خپل کور ته، ورسېد.

کورنۍ يې، خوشحاله شوه.

د مور وژونکي (قاتل)

بيا ټولو په گډه د واده ترتيبات ونيول.
په واده کي يې ساز او سرود هم و.
نا غوښتي کسان هم الله د سيل له پاره راغلي وو.
واده هم په خوشحالي سره تر سره شو.
ناوې يې په موټر بيا وروسه په ډولي کې، کورته ورسوه.
د تنها نوي ژوند پيل شو.
تنها الله دوي اوني نورې، هم تېرې کړې.
بيا يې رخصتي مخ په خلاصېدو شوه.
هغه هوډ(تصميم) ونيو تر څو، بېرته، دندې ته لاړ شي؛
هغه په دندو، مين و.
تنها خپله دنده په کندهار، هلمند، نيمروز، ارزگان او هرات ولايتونو
کې، تر سره کړې ده.
کال بل يې دنده په هلمند و لايت کې تر سره او بيا په رخصتي، خپل
کور ته، لاړ.
دوي شپې يې، تر سرې کړې.
يوه ورځ سهار چې اوا (هوا) توده او دی په برنډې تر څپرې لاندې
ناست و.
نا ځاپه يې پر زړه را وگرځېد چې، خپله توپانچه پاکه او غوره کړي.

د مور وژونکی (قاتل)

دهغه توپانچه هم روسی او نوم یې مکروف (مکاروف) وه.

دا توپانچه خورا مشهوره او کوچنۍ توپانچه ده.

په نړیو کې هم ډېره غښتلي، کامیابه او ډېر مینه وال هم لري.

هغه کوتي ته د ننه شو.

خپله توپانچه یې را واخیسته او بیا برنډې ته لاړ او پر توشکي کښېناست.

د توپانچې شاجور یې را و وېست او تر خوا یې کښېنود.

بیا یې د غورو (غوریو، تیلو) ډبی هم ځانته نږدې کړ.

په دې وخت کې، مور یې راغله او هغه ته، مخامخ کښېناسته.

تنها، هغې ته سلام ورکړ.

هغې هم د تنها سلام ته وعلیکم، و ویل.

تنها د توپانچې په خلاصولو، پیل کړ.

مور یې هغه ته و ویل:

زویه!

ته ځانته، کومه بله دنده و مومه!

دا دنده له یوې خوا ډېره ستونزمنه او له بلې خوا ورور وژنه ده.

طالبان هم د تا په شان ځلمیان او په خاورې مینان دي.

هغوی وايي:

د مور وژونکي (قاتل)

مونږ د اشغال په مخامخ اړخ (مقابل) کې جهاد کوو.

تنها و ویل:

دا هسې خبرې دي.

زمونږ جگړه (مبارزه) پر حق ده.

مونږ، د هېواد دفاع کوو.

خبرې ډېرې کښته او پورته شوې.

په دې وخت کې د توپانچې خوله هغه د مور خوا وه او تنها غوښتل
چی میله (میل) یې خلاصه کړي.

په دې وخت کې په ناڅاپي توګه د تنها ګوته ماشي ته لاره او ډز
شو.

مور یې غږ کړ:

څه دې وکړ؟

بیا هغه په وینو کې پر ځمکه پرېوته او د خبرو پاتې شوه.

د تنها په سترګو تیاره خپره او هک پک شو.

بیا یې سترګې وغړوې.

مور یې په وینو لمدۀ او پر ځمکې اوږده پرته وه.

په دې وخت کې د هغه ښځه، پلار، ورور او خويندو منډې اوچيغې
کړې.

د مور وژونکي (قاتل)

هغه يې را پورته کړه، مگر د هغې بدن په لړزه (لرزه) وه.

ګاونډيانو يې هم، منډې کړې.

بيا هغه يې په يوه موټر کې واچوه او تر روغتون پورې يې ورسوه (وېږه).

الته د رسېدو سره سم، ډاکټران پرې راټول شوو.

خپل کنټرول يې پيل کړ.

لږ ځنډ وروسته يې، هغوی ته و ويل:

کار د لاسه تللی دی.

هغې خپل پاتې ژوند تاسو ته، وبابنه (وبخښه).

هغې ته دې خدای فردوس جنت او تاسو ته دې د زړه صبر، په برخه کړي.

هغوی ټول په ژړا او هر کس (تن) تنها پر باله.

په دې وخت کې پوليسو مشر هم ورسېد او موضوع يې رسمي کړه.

هغوی ته يې اجازه ورکړ تر څو خپل مړی، کور ته، يو سي.

بيا مشر ډاکټر و ويل:

تر کوره، د موټر لاره شته؟

د تنها پلار و ويل:

تر يوه ځای پورې شته.

د مور وژونکي (قاتل)

بيا ډاکټر زياته کړه.

د روغتون مدير ته لار او د امبولانس غوښتنه وکړئ.

د تنها پلار اداري مدير دفتر ته د ننه او هغه نه يې د امبولانس موټر غوښتنه وکړه.

هغه فورمه ډکه او تنها د پلار لاسليک يې واخيست.

بيا يې کاپي کړه.

اصله يې ځانته په دوسي کي کېښوده او کاپي يې د تنها پلار ته ورکړه او ويې ويل:

دا کاپي د امبولانس چلونکي ته ورکړه.

هغه امبولانس ته نږدې شو.

چلونکي له شيشي نه سر وباسه او ويې ويل:

خيريت خو به وي؟

د تنها پلار و ويل:

دا فورمه واخله.

زمرنږ مړی (جنازه) تر کوره ورسوه.

هغه و پوښتل:

مړی چېرې دی؟

د تنها پلار و ويل:

د مور وژونکي (قاتل)

الته په سړې خونې کې دی.

بیا یې موټر چالانه او سړې خونې خوا روان شو.

د تنها کورنۍ او ګاونډیانو د هغې مړۍ په امبولانس کې، کېښود.

بیا ټول د مړي سره، کور ته لاړل.

په لاره کې یې، نږدې دوستان او خپلوان، خبر کړل.

مړۍ یې د سیمې د دود سره سم پلارنۍ هډیرې ته ورساوه.

مړۍ ښخ او مراسم د سیمې دود سره تر سره شوو.

پولیسو موضوع د سپیناوي له پاره، په خپل راپور (رپورټ) کې ولیکه او محکمې ته یې وړاندې کړه.

محکمې هم د څېړونو نه وروسته، تنها او د هغه پلار یې زندان ته ولېږل.

د تنها پلار شل ورځې او شپې وروسته له بند (زندان) نه، خوشې شو.

هغه کور ته لاړ، مګر تنها په بند کې پاتې شو.

تنها، د پنځه میاشتو له پاره بند (زندان، جېل) تېر بیا په ډېرو منځګړیو (واسطو) له بنده خلاص، او کور ته ستون شو.

څو ورځې یې په کور کې نه وې تېرې کړې چې، بیا د هغه پسې جلب راغی او د دویم ځل د پاره، بند (زندان، جېل) ته لاړ.

څه موده یې تېره بیا البته یې یوه عملیات هم وکړ.

د مور وژونکي (قاتل)

څو مياشتې وروسته له بند (زندان، جېل) نه خوشي شو.
خپل اسناد يې د محکمي نه پاک او تر لاسه کړل.
بيا يې هغه واخيستل او له ځانه سره يې دندې ته، يوړل.
اسناد يې قطعې کې د پروسي له پاره وړاندې، کړل.
د هغه اسناد، ومنل شو.
بيا اونۍ وروسته هغه پر خپلې دندې، پيل کړ.
د واده يې څلور کاله تېر، شوو.
اولاد يې په برخه نه شو.
پيسې يې ټولې کړې، بيا يې دوېم واده وکړ.
پلار يې هم څه موده وروسته دوېم واده تر سره کړ.
تنها په څو ولايتونو کې دنده تر سره کړه.
کله به يوه ولايت او کله به دوېم او درېم ولايت ته، ته.
ډېرې سختې ورځې يې تېروې.
د هغه په نصيب کې اولاد، نه وه.
کال تېر او هغه بېرته زابل ولايت کې په دندې وگمارل شو.
الته يې دنده تر سره کوه.
يوه ورځ د کليو مشرانو د هغه سره غونډه درلوده.

د مور وژونکی (قاتل)

.....

په خبرو، خبرو کې د تنها د خولې و وتل چې ښځې لري خو اولاد نه لري.

بيا يوه کس (تن) له ځايه پاڅېد او هغه ته يې و ويل:

ټول تاثير (تقصير) ستا د ښځو، دی.

ښه به وي چې درېيمه ښځه او د بل ولايت نه، وکړئ.

هغه په خندا شو.

بيا يې و ويل:

په بل و لايت کې ښځه به څنگه وکړم؟

کس و يل:

مونږ به تا ته، ښځه پيدا کړو.

تنها هم و منه.

څو ورځې تېرې، شوې.

هغه کس او څه نور د قوم سپين ږيري د هغه کونې (دفتر) ته راغلل.

هغوی، تنها ته، و ويل:

مونږ ستا د پاره يوه ځوانه پېغله ومونده.

د وعدې سره سم به نه، نه وايي؟

تنها و ويل:

سمه ده!

د مور وژونکي (قاتل)

جلی خو ما نه ده لیدلي.

مگر، د وعدې سره سم، زما قبوله ده.

کسانو و ویل:

سمه ده!

خو ورځي وروسته به ستا گوژده تر سره، کړو.

تنها و ویل:

سمه ده!

بیا کسانو و ویل:

ته کولای شئ، خپل پلار او ورور هم، کوژدې ته و بولي.

تنها و ویل:

سمه ده!

زه به کوښښ وکړم.

سوچ نه کوم چې هغوی به دې ولایت ته، راتلی و شي؟

ځمکنی لارې بندې او اوایي هم ډېر وخت او لگښت غواړي.

کسانو و ویل:

ته خپل کوښښ وکړه!

نور کارونه به، خدای سم کړي.

د مور وژونکي (قاتل)

.....

هغه و منه.

کسانو د چای څښلو نه وروسته، له خايه پاڅېدل او تنها ته يې مبارکي ور کړه.

تنها هم د غورکي (تېلفون، موبایل) شمېره، کسانو مشر ته ورکړه.

کسانو، خدای پاماني واخيسته او د قطعي څخه و وتل (دباندي شوو).

کله نا کله به يې تنها ته زنگ واهه او د هغه نه به يې، هغه د پلار او ورور د راتگ پوښتنې کوي.

څه وخت تېر او حالات گډوډ شوو.

طالبانو په دولتي (جمهوريت) پوستو چاپي پيل کړي.

حکومتي عسکرو او افسرو په څټ (شا) تگ ته اړ شوو.

ورو، ورو ولسوالۍ د طالبانو لاسونو ته، پرېوتې.

جگړه خونړۍ او تنها تېښتې ته، اړ شو.

هغه د زابل نه کندهار ته، لاړ.

شپه يې په ډار سره په يوه رستورانټ کې، تېره کړه.

سهار وختي د کابل ښار په موټر کې، کښېناست.

سر اومخ يې په ځادر باندې پټ کړی و.

له ځانه سره به يې کلمې ويل او پر ځان به يې چوفوي.

شپه وروسته کابل ښار ته، ورسېد.

د مور وژونکي (قاتل)

په کابل کې آرامي او خيرو خيريت ښکارېده.
هغه په لاره ډېر وېرېدلې و.
بيا د لغمان موټرو، هډې ته لاړ.
په يوه موټر کې کښېناست.
دوې گړۍ وروسته د لغمان ولايت مرکز (مهتر لام بابا) ښار ته ورسېد.
بيا د الينگار ولسوالي ادې خوا ته، روان شو.
الته الت (حالت) ښه نه برېښېده.
داسې ښکارېدل چې، څه به پېښ شي.
هغه د نورو کسانو سره د الينگار ولسوالۍ په موټر کې، کښېناست.
موټر پک او له هډې يې، حرکت وکړ.
د هغه سيمه د حکومت (جمهوريت) په لاس کې وه.
هغه هم د خپلې سيمې ته نږدې، له موټره کوز شو.
ورځ وروسته البته هم جگړه پيل او طالبانو د هرې خوا نه ډزې کوي.
ماسپښين، شو.
د هغه پلار، د بام پر سر کار، کوه.
په دې وخت کې د هغوی د کور تر څنګ، يوه غټه د اوان (هاوان)
مرمۍ ولګېده او ټوټې (چرې) يې هرې خوا، خپرې شوې.

د مور وژونکي (قاتل)

يوه ټوټه (چره) هغه د پلار په زړه ولگېده.

هغه الله پرېوت.

ټولو، بام ته منډې کړې.

پلار يې هم په وينو سور او لېت پېت و.

چا پرې اوبه اچوې او چا هم د هغه لاسونه او پښې مېنې.

هر څه د لاسه، تللی وو.

هيڅ کار، کومه گټه، نه درلوده.

هغه هم په حق ورسېد.

کور کې غوغا او ژړا، پيل شوه.

خلک راټول شوو.

په دې وخت کې دولتي عسکرو، څټ (شا) تگ ته اړ شو.

عسکرو به د نورو ولسواليو په شان، خپل نظامي وسايل پرېښودل.

خپل کالي يې بدلول او خپلو ولايتو نو ته، به تلل.

جمهوريت په دې ولايت کې هم، په نسکورېدو شو.

خلکو په ستونزو سره، هغه ته کفن وموند او د غسل او کفن نه

وروسته، نږدې اديرې کې، خاورو ته، وسپاره.

بيا دوي ورځې وروسته يې د هغه د خير، خيرات او فاتحي مراسم

د اولادونو له خوا، تر سره شوو.

د مور وژونکي (قاتل)

د تنها ستونزې نورې هم ډېرې شوې دي .

د وړو ورونو اوخويندو سر پرستي هم، د هغه تر غاړې شوه.

هغه هم خپله نظامي دنده، د نورو په شان له لاسه ورکړه او مجبور شو، خپلې سيمې کې پاتې شي.

هغه هوډ (تصميم) ونيو تر څو، پر ځمکو کار وکړي.

تنها اوس هم ژوندی دی.

هغه اوس د دوېيو نجونو پلار دی، چې يوه يې له يوې (لمرۍ) او بله يې له بلې (دوېيمې) ښځې دي.

همدا راز د پلار بلې (نوې) ښځې نه يې هم پنځه ماشومان پاتې، چې درې يې الکان او دوې يې نجونې دي.

نورو ورنو نه يې هم څه، ځلميان شوي او له هغه سره مرسته کوي.

هغه په دوبي کې د خپلو ښځو سره کابل او د ژمي په موسوم کې خپلې سيمې يانې (يعنې) لغمان ولايت، الينگارولسوالی ته، ځي او البته خپلې ورځې او شپې تېروي.

هغه اوس کوبښن کوي، کومه حکومتی (په امارت کې) دنده تر لاسه کړې.

مگر؛

تر اوسه يې کومه دنده، نه ده تر لاسه کړې.

پای

د مور وژونکی (قاتل)

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معمارۍ افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۵. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهر و)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و معماری
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

د مور وژونکی (قاتل)

.....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چې قانون نه شته (گډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲۶. مدرنه جوما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچپن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

د مور وژونکی (قاتل)

۳۹. برف ها آب ميشود
۴۰. رسم و تخنيک (گامی به سوی دنيای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بودا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دينی مولوی صاحب خيرالله مخدوم (جلد دوم)
۴۷. د شپېلی مينه (مه ينه) په کچه گړۍ کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مينه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د يوې ښونکې مينان په يوه ټولگي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گړي ماما مينه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بي زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مينې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او گړندۍ کړنلاره د معمارانو او انجینېرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دينی مولوی صاحب خيرالله مخدوم (جلد سوم)
۵۹. سيدو او عيدو - د کوشنيوالي خواره ملگري (پښتو ناول)
۶۰. د يوې مياشتې ناوي (پښتو ناول)
۶۱. دڅاڅکو هار (د يوه سړی لنډې کيسې)

د مور وژونکی (قاتل)

۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
۶۳. کوشنۍ سوداگره (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوږي
۶۶. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)
۶۷. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
۶۸. د پخوانیو جوماتونو توپیر د نن سره
۶۹. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)

د مور وژونکی (قاتل)

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۲. لیونی لېوه
۳. د خاورو لاندې ښار
۴. سپین کارغه
۵. سور تنور
۶. خړه بیزو
۷. بندي مرغه
۸. توده پرستن
۱۰. بی وخته باران
۱۱. د ژوند پای

د مور وژونکی (قاتل)

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

Mother killer

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: February - March /2026

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English